

אורות השבת

גלוון מס'
974

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלה מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
קרח

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

דעת זקנים

רב لكم בני לוי
(במדבר טז, ז)

רב לכם: דבר גדול נטלים בעצמכם לחולק על הקדוש ברוך הוא.
(רש"י)

אמנים מחולקות קורחו ועדתו נועדה לערער על מנהיגותו של משה רבינו ע"ה, אך משא לא ראה בה פגעה כלל בכבודו ובמעמדו האישני, אלא פגעה בקב"ה ובתורתו – דבר גדול נטלים בעצמכם לחולק על הקדוש ברוך הוא! ועל כך יצא צפוי עליהם – עירור למשה מודע, עד שיבקש מהקב"ה להוקיעם בבריכים ולהענישם בmittah משונה אשר לא נודע לפיו זה נמצא שלעתיד לבוא בבייאת המשיח בגאולה השילימה שתעתבור רוח הטומאה מהארץ, כל אחד מישראל יהיה בדרגה גודלה ונשגבה של כהן גדול, ובכל אמות וטורתו אמות, ע"ש. ועתה אמרתני להוציא ולתמן במקורות נאמנים, שהגfüעה במנהיגות זקני הדור אינה פגעה בכבודם האישני, אלא היא פגעה באחד מיסודות קיום התורה בישראל, והוא יושית ככל אשר יורוך – אפילו על שמאל שהוא ימין...!
איთא בעיובין (סג, א): 'לא מותנו בני אהרון עד שהורו הלכה בפני משה רבך... ותלמיד אחד היה לו לרבי אליעזר שהורה הלכה לפניו, אמר ר'א לאימה שלום אשתו, תמה אני אם יוצאת זה שניתנו, ולא הוציא שנותנו. אמרה לו, נביא אתה. אמר לה לא נביא אנכי ולא נביא אנכי, אלא לך מקובלני – כל המורה הלכה בפני רבו חיב מיתה. והלב משותם, שהרי בני אהרון – נדב ואביהו הי גודלים ועצומים בתורתם כמאמר חז"ל שחיו קולמים נגנד משה ואהרן. ועם כל זה נשוא בmittah משונה כל לך – שיזודה עליהם אשן בין השם יוכן ריבא את הרשפה אשר שרף ח'. וכל לך למה, מפניהם שהורו הלכה בפניו והלא יוכן ריבא את הרשפה אשר שרף ח'. וכל לך למה, מפניהם שהורו הלכה בפניו – כבודו מוחל, וא"כ מודיעו משה רבינו אשר מוחל על כבודו פעם אחר פעם מול אספסוף המדבר, לא מוחל לבני אהרון אחיו על שהורו הלכה בפניו. ובויתר פלא על רב אליעזר מראה דחאי שעמутטה, אשר דע בזודאות שתלמידיו האחים עתדי למות רק מפני שהורה הלכה לפניו, ולא מוחל על כבודו...אתה מה!

וגדולה מזוז יש לתמורה ע"ד הגמ" (סס): 'כל המורה הלכה בפני רבו, נפטר בבית עלמו בלי בנים, שנאמר (במדבר אי, כה) ויעש יהושע בן מושרת משה מבחרו ויאמר אדוני משה לבאים, וכתיב' תמה הנגיה שモאלבץ צ"ל (שיותו מוסר שתתלבב מנאור לה), יהושע, ע"ש. וכבר נפקחה הלכה בתלמוד (קידושין לב, ב) יא"פ ר' רב שמחל על כבודו – הרוי אדרבה כוונתו של יהושע להורות על כליאתם של אליך ומיד שנטבנאו מוחוץ למבחן, היהת מתוך חשש לפגעה בכבודו של משה. וא"כ מודיעו העש בmittah עירית... על פגעה בכבול כבודו של משה. זאת ווד, מודיעו משה רבינו ע"ה לא מוחל לייחס!

ועל כרחץ יש לנו ללימוד מכך, שדין מורה הלכה בפני רבו, אין עניין כלל לפגעה בכבודו האישני של הרב, אלא הוא פגעה בקיום התורה בישראל, יعن כי קבלת התורה מרוב תלמיד – הוא תנאי יסודי במסורת התורה לשרשורת הדורות כמשמעותם (אבותא, א) משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וכו'. ועל כן דינן חמור כל כד, ואדרבה ככל שהוא גדול יותר לך עונשו חמור יותר לרביכם – כדוגמת עונש המרגלים אשר פי דברי הגמ" (ססתת לה, א) מוטה בmittah שנותר רב לשונם ונפל על טברם והיו תולעים יווצאים מלשונם, ע"ש. וכן עונשם של קורחו ועדתו ומיתות בני אהרון וכו', מעש דינע הכל כי זאת התורה לא תהא מוחלפת בדרך מסורתה מדור לדור, והבנ".
ולצ"א ולמד בדברי המדרש ר' ר' (ויקרא יא, ח): 'אמיר רבינו עקיבא נשלחו לשראל לעוף, מה העוף הזה אינו פורח בלא כנפיים – לך ישראל אינים יכולים לעשות דבר חוץ לזקנים!', ע"ש. הנה כי אין לפניו קביעה חדה ובורורה, שכן בוכחך ישראל לעשות כלום בלילה דעת זקנים. וכמה נראים הם בזה דברי הגמ" שמואלבץ צ"ל (סס), אשר הוכיח מדברי הגמ" (חגיגה יד, א) שאין לך קללה גדולה לשראל יותר מאשר אבידת מעלת הזקנים בישראל, דאיתא התם: 'שמנונה עשרה קללות קليل ישעה את ישראל, ולא נתקורה עתעו עד שאמר להם המקרה בזה – יהתבו הנער בזקן וחנקה בנכבה' ושייע'ג, ח).
ובזה בגין גם מודיע החמירנו לך בענשיהם של מחטיאי הרבים, אשר דינם מפורש המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

מלך של כהנים גדולים

'כ' כל העדה כולם קדושים', כתב ר'ש"י כולם שמעו דברים בסיני מפי הגבורה. מבאר הרבי קרח רצח להביא את הגואלה השילמה, והזכיר את מעמד הר סיini כי באמות כל יהודי לכהונה גודלה, שנאמר יאתם תהיו לי ממלכת כהנים', כמו שכותב ה'בעל הטווים' אילו זכו ישראל ולא היו חותאים בעגל ה'יו כולם כהנים גדולים, ולעתיד לבוא ותחזור להם גודלה זו שנאמר יאתם כהני ה' תקראו'. אומר הרבי אם כן לפי זה נמצא שלעתיד לבוא בבייאת המשיח בגאולה השילימה שתעתבור רוח הטומאה מהארץ, כל אחד מישראל יהיה בדרגה גודלה ונשגבה של כהן גדול, ובכל עת שיחפש וירצה יוכל להיכנס לקודש הקדושים, כמובן לאחר ההכנה הרואיה. ואומר רבי שלמה מקרליין זיע"א כל אדם צריך לדאוג שהיה לו חלק במשיח.

רב עוזיאל אדרי

וב המרכז הרפואי "סוטקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באשר שבע

לוח זמנים שבועי

שבת קודש (ב' חנוכה (2.7.22))	יום ה (ב' חנוכה (1.7.22))	לוח הזמנים						מועד לבאר-שבע
		יום א' (ב' חנוכה (30.6.22))	יום ב' (ב' חנוכה (29.6.22))	יום ג' (ב' חנוכה (28.6.22))	יום ד' (ב' חנוכה (27.6.22))	יום כ' (ב' חנוכה (26.6.22))	יום א' (ב' חנוכה (25.6.22))	
4:12	4:12	4:11	4:11	4:10	4:10	4:10	4:10	עלות השחר
4:20	4:20	4:19	4:19	4:18	4:18	4:18	4:18	zon סליחות ותפילין
5:46	5:45	5:45	5:45	5:44	5:44	5:44	5:44	זרחה – חין החמה
8:28	8:28	8:28	8:27	8:27	8:27	8:27	8:26	סלו ק"ש של התה�ת ומי"א
9:11	9:11	9:10	9:10	9:10	9:10	9:09	9:09	סלו ק"ש ברכות ק"ש
10:22	10:22	10:22	10:21	10:21	10:21	10:21	10:21	חצות זיין לילה
12:45	12:45	12:45	12:44	12:44	12:44	12:44	12:44	טביה בדולח
13:21	13:21	13:21	13:20	13:20	13:20	13:20	13:20	פלג החמה
18:39	18:39	18:39	18:39	18:39	18:39	18:39	18:39	שקעה
19:51	19:51	19:51	19:51	19:51	19:51	19:51	19:51	צאת הנקבים
20:08	20:08	20:08	20:08	20:08	20:08	20:08	20:08	

זמן הדלקת הנרות

- פרשת השבוע:
הפטורה:
וכי אמר שמואל
כניתה השבת:
יציאת השבת:
רבענו תם:

שבת מברכינו
המולד יום רביעי שעה 7:48-3-1 חלקיים.
ראש חדש תמו בימים רביעי ומשישי הבעל"ט.

אורות הפרשה

התמודדות לעל שפלי'

'יוקח קrho', מבאר הרבי הרויי"ץ עירך חטא של קrho' ועדתו היה בהתגנות לשם הויה', המורה על הנוהג על טבעית ועל שכלי. זהו שנאמר במדרש פליאה' "מה ראה קrho' לחוק על משה פרה אדומה ראה", היינו שהוא חלק על החוקים שבthora, שהם מעלה מהשכל.

המשזה אהבתה ר' יהאחת ר'

'יוקח קrho', מבאר הרבי גם כשהוא מלא וחדש בתורה, והוא בבחינת בית מלא ספרים, עדין הוא חיב במזוזה, מה שכתוב במצוזה את שתי הפרשיות של 'שמע', אהבת ר' "ואהבת את ה' אלקיך", ויראת ר' י'יה אם שמוע', המזוזה "הישמרו לכס". כשם שהמזוזה שומרת על הבית, כך האהבה והיראה שומרות על תורה של אדם, כי רק מי שיראתו קדמתו לחכמו חכמו מתקיימות. וכדייאתא במסכת יבמות כל האמור אין לי אלא תורה, אפילו תורה אין לו.

מחליקת עם לשנתה

'יוקה עליהם קrho', כתוב ר' שי' בדבריו ליצנות. מבאר ה'דברי שלמה' שיטה זו מחרחרי הריב נוקטים עד היום בשעה שאין בידם האשומות של ממש כדי לפוגע בשמו הטוב של מתגנדם, הם נלחמים בו על ידי ליצנות, כשהם מנסים לעשותו ללוג ולקלס.

תשובה בשאול מהתנית

'ירדו חיים שאלה', מבאר הרבי הרויי"ץ גם אדם שחתא והידדר עד לשאול והתנית, עדין חי הוא, וכל עוד האדם חי, בכוחו לעשות תשובה על חטאיו.

הרפס גרם למחליקת

'ותבלו אותן, ואת כל הרוכש', מבאר רבינו נתני מרופשי' הרוכש, כי הוא גרם למחליקת העגומה. העצתו של קrho' לקום לנגד משה באה מרוב עשרו, שכן עשר יענה עוזה.

מחליקת פעם תונפץ

'את מהחותן החטאים האלה בנצחותם', מבאר רבינו נתני מרופשי' זיע'יא בעלי המחליקות הגורעים ביוטר ה'ם מי שמערבים בכך את הנפש, שנוהלים את המחליקות בכיבול בשם תיקון הנשמה, בשם יראת שמיים וכבודו ר'.

אין לךחת בפתח

'יוקח קrho', כתוב ר' שי' לך את עצמו. מבאר רב' בונם מפשיסחה זיע'יא קrho' היה מחונן בהרבה מעלות מיחס, תלמיד חכם, שיר ופיקח, ואולי גם היה ראי להוות מנהיג בישראל. ולמה לא ניתן לו המונигות, כי לך את עצמו הוא לא המתין שיביאו לו את עטרת המוניגות, אלא ניסה לחתה בכוחו, וכן לא זכה בה והפסיד הכל.

עומוה ולפ שבר

'יוקח קrho', כתוב במדרש תנומה חכם גדול היה קrho', ומתועני הארון היה. מבאר רב' עקיבא סופר זיע'יא נראה לומר שטמון כאן רמז אף על פי שהה מושגיא הארון לא שם לב לשובה שהארון היה ב מידות שבורות אמותים וחצי רוחבו, אמה וחצי רוחבו, דבר המורה על ענוה, שפלות ושברון לב. ואילו קrho' התנסה לבקש גודלה.

ספר מפותח

'יוקח קrho', כתוב המדרש שקרה אמר בית מלא ספרים, מהו שהיה פטור מן המזוזה. מבאר ה'עתורי תורה' מודיע באמת בית מלא ספרים לא יהיה פטור ממזוזה, כי לא די שהבית מבפנים מלא ספרים, אלא צריך שישיה בו גם סימן היכר מבוחץ.

עדה קדשה צרפה מנוגה

'יוקח קrho', כתוב ר' שי' הלבישן תליתות שכון תכלת. אומר רב' נתן אדרל זיע'יא גם זה היה מוכנסיסו של קrho'. אמר שם שטלית שכלה תכלת פטורה מן היציאה, כך עדה שכלה קדושה אינה צריכה מנהיג. ומזה השיב להם שלא הוא, גם טלית כזאת חייבת ביציאות, וגם עדה קדושה צריכה מנהיג.

העם זקן לפכתים

'יאני הנה נתתי לך את משמרות תורומותי', כתוב ר' שי' לפי שבא קrho' וערער כנגד אהרן על הכהונה, בא הכתוב וננתן לו כי' מתנות כהונה. מבאר הרב קrho' טע' ש'כל העדה כולם קדושים', ועל כן אינם זוקקים להשפעת הכהנים ולהדריכתם. "בא הכתוב וננתן לך כי' מתנות כהונה", כדי להציג את תלותו של העם בכהנים, ועוד כמה העם זקן לכהנים כדי להעלות את ענייניהם החדשניים לקדשה.

המחליקות ננטשלת

'יוקח קrho', אומר ה'עתורי תורה' יש כאן מוסר השכל, שככל הדיבוט על הצדיק והמחליקות נגנו אין מושיגות את המטרה, אלא להפוך, בסופו של דבר הוא נוחל כבוד ומוננות מן המשמיים.

אורות הקשרות

במשנה (סנהדרין ג, א) שאלין להם חלק לעולם הבא. ומודברי הרמב"ם (להלןות תשובה ג, ג) למדו: שהם 'ונרכותם ואובדין' ונידוני על גודל רשותם וחותמאותם לעולם ולעולם עולמיים. ובכלל מוחטי הרובים הוא מsie שהחטיה בדבר קל אפילו לבטל עשה או שהטהעה אחרים, כמבואר ברמב"ם (שם הלכה י, עי"ש. ועל אחת כמה וכמה שסביר לעוד רשותם הוקים, אשר אין לך מוחטיה הרובים דילו מזה, שהרי הוא מקעקע בזה את יסוד קיום חתורה בישראל, וככפי).

וכן בנין בהזדמנות של נבנאי השקר היה גולו לרבים, כדוגמת עונשו של חנינה בן עוזר אשר הרבה לחולק על ימייהו הנביא עד אשר אמר לו ירמיה: 'השנה אתה מות' אך חנינה בן עוזר לא שת לבו לדברי רומייה, הגם שידע שרווא נבניה אמתה. וגם כשהכללה אללו הרעה בסיסים אחרות השנאה שומרת על הבית, כך האהבה והיראה שומרות על תורתו של אדם, כי ר' שיראתו קדמתו לחכמו חכמו מתקיימות. וכדייאתא במסכת יבמות כל האמור אין לי אלא תורה, אפילו תורה אין לו.

... הרי לפניו שדבר מיתתו היה מפורסמת ברבים, שהרי בשל כך ביקש מבני להסתיר את מיתתו. ולבדרינו יובן, שכן הואיל ופণיעתו הייתה לכל הרבים, אין תרופה למכתו אלא ברבים. ובפרט שהיה גדול ומופל בדורו, שהרי מפורסם בירושלמי (סנהדרין יא, ח): 'חנינה בן עוזר נבニア אמתה היה אלא שהיה לו קיבוסות', עי"ש. ואם זכה להגעה לדרגת נבניה ה', על כך שעה ותעלתה בכל המעלוות נשגבותו שמנעו בדברי רבי פנחס בו יאיר (ובודאי זהה זורה ר' ב') תורה מבהאה לידי זיהירות וכורח חסידות מביאה ידי שמע כלשה זורה ר' ב' תורת נבניה שקר אשר התנבא ממנה של איזה קדוש. ועם כל היעגון לדרגת נבניה שקר אשר התנבא ממנה של איזה קדוש. שמע כלו, והיעגון לדרגת נבניה שקר אשר התנבא ממנה של איזה קדוש. שאמןנו, ככל שהפוגע גדול יותר – כך היא מידה ענישתו ברבים, וככפי).

ובאמת לכשנתובן נראה, שגמ' התורה עצמה נקראת 'עזה', כמבואר להדייא בספרי עזה' פ' כי גוי אובד עצות המה (דברים לב, ח): 'אבדו שראל עצה טובה שנטענה להם, ואין עצה אלא תורה שניא' ליעצה לית תושיה'. הנה עין רואה שהתחווה ר' קה' היא עיצה טוביה', ולזה אכן מותפלים בכ"י יותקנו בעצה טוביה מלפניך'. ופושט שאין אפשר לעצה טוביה ללא דעת חכמים – שהיא דעת תורה, וכמו שהורו לנו חז"ל במדרש (שמות ר' ב, ג, ז): כל מי שנוטל עזה מן זוקנים אין נ舲ל.

והן הם דברי הגמ' בסנהדרין (כו, ב)עה'פ' ר' בורות מוחשובות לבב איש ועתה ה' היא תקוותם (משלי יט, כא): 'עזה שיש בה דבר ה' היא תקוותם לעד'. וצ"ב מה הוסיף הש"ס ע"ד הכתוב, וכי יש עצת ה' בלא דבר ה'. ואולי רצאה שיש' ל' רומו זורה, שהדריך לכון לעצת ה' – מסורה בידי החכמים מופרש דבר ה', וככפי. וראייה בדורותיה לה, מצאנו במדרש שוחר טוב (תהלים א, ט, ז"ל: 'יכל אשר עשה יצלה – שחכל צרכין לעצתו'. כגון ר' אלעזר בן ערד שהיה יועץ עצות וمتוקינות ומצlichות, אמר לו נבניה אמר להן לא נבניה אנק' ולא בן נבניה אלא לך אני מקובל מרבותי כל עצה שהיא לא לשם שמיים סופה להתקיים. אמר ר' מנשיא מקרא מלא ה'ואה, שניא' ועצת ה' היא תקוות – עצה שיש בה דרב ה' היא תקוות, עי"ל. הנה כי אין מופרש מכאים – שהמפתח להגעה לעצת ה' – הוא עי"פ' עצות חכמים!

בספר 'תורת חיים' מובא, שפעם של הגאנז רבי חיים שומאלבץ' צ"ל את תלמידיו: 'פעמים שהרא'ש פושק להלכה מוביא ראייה לדבורי מון הש"ס, ופעמים שאנו מכיא שום ראייה לדבורי אלא אומור יונרא' לי, איזוז מהן עדי'. מיד השיבו, ודאי שעדי'ך בשחו'ה מביא ראייה העמידם הרוב על טענות ואמר, אדרבה כשמביא ראייה אחת, יש לו ראייה אחת מהשי'יס. ואם מביא שתי ראיות, יש לו שתי ראיות מהשי'יס. אך כאשרו יונרא' לי, אזיל כל הש"ס מסכים אליו!

מכור אמר גראן האגדה

הרב יהודה דרע'

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

"**ב"ד"ץ** מדדריך"

הרבות הראויות בדור-שבע
מחליקת "כשרה מחדדריך"
בראות כב' המרא דאוראה הורה"ג יהודה דרע' שטייט"א

החולפה כשרות "מהדרין"
ועבר לכשרות "רבנות רגילה"

"הSHIPODIA של LIBERTY"
בניהול של מר שמעון LIBERTY
ר' יהנה ד'בוטינסקי, נווה ציב

בברכה, מחליקת "כשרות מהדרין" שע"י הרבות הראויות בדור-שבע

דבר רבני הקהילות

הר"ג שלמה ממן שליט"א
רב קהילה ורב "המרכז לבריאות הנפש" ב"ש

חוות התבוננות

כתב בפרשת קrho "ויאמר משה בזאת תדעון כי ה' שלחני לעשות את כל המעשימים האלה כי לא מלאי, אם כמות כל האדים ימוננו אלה וכפודת כל האדים יפקד עליהם לא ה' שלחני, ואם בריאה יבראה ה' ופצתה האדומה את פיה ובלהעה אוטם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאולה, וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה' ". המלבי"ס הקשה מדוע شيئا משה רבינו ממידתו, שבכל זמנו היה מליץ ושור על בני ישראל, וכשהטאו חטאים גדולים כמו בעל ובמרגלים עמד בפרק להшиб חמות ה' מהשחתה, ואילו בחתא זה שהטאו קrho ועדתו בעניין שהיה תלוי בכבודו ובכבודו אחיו אהרון הכהן גור عليهم שימותו תיכף, ולא בקש שייריך להם ה' אף עד שיחזרו בתשובה. ותיקץ המלבי"ס, שיסוד האמונה באmittות התורה הוא להאמין שבקב"ה הוריד התורה, ונתקנה למשה רבינו לעניין כל ישראל, ומשה רבינו הוא שילח הי' בMESSIOROT התורה והמצאות, ויסוד האמונה הזה התחזק והושרש בלבבות כל ישראל בمعدן הר סייני, לאחר שראו ושמעו את העמד הנשגב של מסירות התורה למשה רבינו פנים, והקב"ה הורה למשה לлечת לכל ישראל להחרות להם, אולם לאחר שקמו קrho ועדתו بعد משה חי, וניסו להכחיש את שליחותו בעניין מסירת התורה והנבואה, על ידי זה הייתה עלולה לצאת הכחשה לכל תורה כולה, כי בסרטונו שליחות מייפוי הכהונה והליה שמשה רבינו פעל היה זה מדעתו ולא מאיota ה', אין יאמרו כלפי כל התורה אשר שם משה לפני ירושלам שבדא אותם מלאיו ולא שלחו למושריה, ואם כן לא היהת אמתית קבלת התורה מקומית בלבד כל עדי הראיה אחר שהוחשה על ידי מקצתם, ועל כן היה צריך שוב את האמונה במשה רבינו על ידי מעמד שיש בו נס ופלא, ועל ידי כך "וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה'", דהיינו שמתוך כך תתחזק האמונה שמשה רבינו הוא שליח הי' לMESSIOROT התורה ולנבואה. ראייה לדברים שאמרנו היכן נשלם מעמד חיקוק האמונה במשה רבינו, מצינו תשובה על כך "אגרת הנחמה", שכתב בשעה שהיתה מגיפה בישראל ואחרון הכתה ר' אל תוך הקהלה ועמד בין המתים לחיים, ודרשו חז"ל "אחו אהרון את המלך והעמידו על כרחו אמר לו המלך הנה לי לעשות שליחות", אמר לו אהרון משה ציוין לעכבר אל ידך, הסביר לו המלך אני שליחו של מקום אתה שליחו של משה, אמר לו אהרון אין משה אומר כלום מלבד אלא מפני הגבורה, אם אין אתה מאמין הרי הקב"ה ומשה אל פתח אוהל מועד, ושאל", וחוסף ה"אגרת הנחמה": "ונתאמתה אמתית השליחות ונתחזק המופת", כי מצות משה הוא מצות אלוקים והכופר במשה הוא כופר באלווקים". הרמב"ס בהלכות יסודי התורה כתוב: משה רבינו לא האמין בו ישראל מפני האותות שעשה שהמאמין על פי האותות יש בלבבו דווי. אפשר שעשה האות בלב, כיישוף, ובמה האמין בו בمعدן הר סייני, שעיננו ראו ואנו ר' מניון שבمعدן מעשרה בלא שם ומלאות. אלא אם כן היה מבעות אשכנז, שיכולה לברך בפניהם גם בשם ומלאות.

"הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישבוע העם בדברי עימך וגם בך יאמינו לעולם" לומר לך שקודם דבר זה לא האמין בו נאומות שהוא עמודות לעולם, אלא נאומות שיש אחראית הרהור ומחשבה. ולואו ר' מניון וזה הפלא גדול מהרי קrho ועדתו היו מרווח מעמד ר' מניון שאותו מעמד היה ראייה לנבאות משה רבינו שהיה אמת ואין בה דווי, ובכל זאת קrho ועדתו ניסו לערער את האמונה במשה רבינו. והתשובה לדבר שכאשר האדם לא עמל להתבונן במופתים שראה יתכן שיראה בעניינו וישמע באזניו דברים שראים להרשף בנפשו וליבו שאין אחראית הרהור, אמונה שאין אלא דזעקים בלבו וזה י יכול לומר "הגומל לחיבים טובות", שהרי אין ברכת הגומל, מפני שאין לנו אמורים שגס קטן מריך, מדין חינוך. מכל מקום אין נהנים בכך במקומותינו, והוא בכלל דין ספק ברכות להקל. ואולם בקהילות שנגנו שם הקטן מריך, יש להם על מי ליטמון, וכבר נתבאר שאין אמורים ספק ברכות להקל במקום מוגן.

ש - במקומות שנגנו שאין הקטן מריך הגומל, האם אביו יכול לברך עליו ברוכה זו?

ת - מי שנעשה נס לבני הקטן שנטרפה מוחליין, יש מי שאומר שאבי מריך עליו הגומל. ואולם העיקר להלכה שאין ברכת הגומל מוטלת על אביו, ועל כן אין יכול לברך במקומו. וטוב שיברך האב ברכת הגומל על בנו בלבד ומלכות, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דארא הגאון הגadol רבי יהודה דרשי שליט"א

"הלכות ברכת הגומל" - ב'

ש - מה הגוזרת חולה שנטרפה, אשר חייב בברכת הגומל?
ת - כל חולה שנטרפה אפילו מוחלי שאן בו סכנה, אשר היה מורתק למיטתתו שניים או שלושה ימים עקב חולוי, מריך הגומל לאחר שחילום לנמרי מחוליו.

ש - האם יש זמן קצר לברכת הגומל?
ת - יש אמורים שצריך לברך הגומל תוך שלושה ימים מיום שנחביב בברכה, ויש אמורים שיכל לברך עד חמשה ימים. ולמתחילה טוב ונכון שלא לאחר יותר שלושה ימים, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות. ועל כל פנים אם אחר את הברכה מכל סיבה שהיא, יש לו תשולם לברכה בכל זמן שירצה. לפי שברכה זו נתקנה נגד קרבן תודה, ותודה יכול להביא כל זמן שירצה.

ש - האם ראוי לאחר הברכה יותר שלושה ימים כדי לברכה

בשבת ברוב עם, או עדין לברכה בזמןן תון שלושה ימים?
ת - נכון יותר לברך הגומל תוך שלושה ימים, בימי שני וחמשי בזמנן קריאת התורה אפיו במניין מצומצם של עשרה, ולא לאחר עד השבת כדי לברכה ברוב עם.

ש - האם אפשר לצאת ידי חובת ברכת הגומל, בברכה של אדם אחר?

ת - מי חייב בברכת הגומל, יכול להוציא אחרים ידי חובה, ובכלל מכן להוציאים ידי חובה גם הם יקשו לברכה ויכוננו לצאת ידי חובתם. ואזרבה ראייה להנaging זאת בכל בית הכנסת מדי שבת בשבת, כדי למנוע טרחה ציבור ולזכות מי שאינו יודע לברך בעצמו. וטוב שיכריטי המברך, שהוא מכון להוציא כל מי שורcha לצאת ידי חובה בברכתו.

ש - האם נשים חיבויות בברכת הגומל?

ת - נשים חיבויות בברכת הגומל כדין האנשים. אולם כיוון שצרכיה לברכ בפני עשרה, וכן כבודה של אשה לעמוד בפני האנשים, יכולת בוחני במי שפחתה, כגון בעת ערכית סעודת הוויה וכדומה. או שתצא ידי חובה, וישמעו האנשים בתוך בית הכנסת את ברכתה. או שתצא ידי חובה בשבילה, אלא אם כן גס הוא נחביב בברכה זו, יכול להוציא את אשנו ידי חובה, כמו שמתברר. ואם אין אפשרות להברך או לצאת ידי חובה בכל אחד מהאוונים הנזקרים, תברך בפני בעלה או בני משפחחתה אפיו בפחות מועשרה בלא שם ומלאות. אלא אם כן היה מבעות אשכנז, שיכולה לברך בפניהם גם בשם ומלאות.

ש - האם يولדת צריכה לברך הגומל?

ת - يولדת צריכה לברך הגומל, כדין חולה שנטרפה. אולם כיוון שעוד שלושים יום היא בנדר חולה שאן בו סכנה אף על פי שהיא מירושה בראיה לכל דבר, לא תברך אלא לאחר שלושים יום.

ש - האם קטן פחות שלוש עשרה שנה, מריך הגומל?

ת - קטן פחות שלוש עשרה שנה, אותו מריך ברכת הגומל, מפני שאין יכול לומר "הגומל לחיבים טובות", שהרי אין ברוך הגומל, מדין חינוך. מכל מקום אין נהנים בכך במקומותינו, והוא בכלל דין ספק ברכות להקל. ואולם בקהילות שנגנו שם הקטן מריך, יש להם על מי ליטמון, וכבר נתבאר שאין אמורים ספק ברכות להקל במקום מוגן.

ש - במקומות שנגנו שאין הקטן מריך הגומל, האם אביו יכול לברך

ת - מי שנעשה נס לבני הקטן שנטרפה מוחליין, יש מי שאומר שאבי מריך עליו הגומל. ואולם העיקר להלכה שאין ברכת הגומל מוטלת על אביו, ועל כן אין יכול לברך במקומו. וטוב שיברך האב ברכת הגומל על בנו בלבד ומלכות, כדי לצאת ידי חובת כל הדעות.

לקים בנו חכמי ישראל

הציבור מתחבק לחעתר בתפילה עברו
הר"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאמס את תפילותינו.

הפתעה בשדה התעופה

מחושת אושר מילאה את ליבו של הד"ר דיוויד פרידמן כאשר נתת עם אשתו ובנו הקטן באז"י-ישראל והגשים את משאלתו לעלות לאארץ.

הוא נולד בדורס אפריקה, במשפחה שלآل הייתה לה זיקה של ממש לרמת כשבוגר למד רפואה זהה להצלה.

כמו צערירים רבים, שהחלה לתקרבו לעולמה של היהדות, גילה נם הוא את שורשי. במרוצת הזמן עשה יהודי שומר לכל דבר שבקדושה רצון זו לעלות לישראל ולהיות בה חיים יהודים מלאים.

בעזריו הראשונים בארץ עטור בדורתו, הגב' מרום טופולסקי, משכנת ביתוון בירושלים. היא סיירה בעברו הוג' העיר דידיה והוא התכונן ללימוד תורה כחci שנה קודם שיתחיל בעבודתו כרופא.

זה היה בחורף תשנ"א (1991). לא הלפו כמה ימים ווושבי הארץ נגאו את עצם נחומי לאים הטילים של הרוזן מבגדאד. ابوו של הד"ר פרידמן מיהר לתקשר אליו ותבע במפעיע כי המשפחה תחוור מיד לדרום אפריקה.

ఈ השתיינית השיתה נותר הבן בתוחשה קשה ובחרס יכולת להחליט כיצד להנغو. הוא ידע כי לא הדאגה בלבד היבאה את האב להציג דרישתו זו. כל מהלך החזרה בתשובה והעליה לארץ לא היו לוchoice, ועתה יש בפיו נימוק חזק.

הדר' פלדמן הציג את לבטו לפני דודתו: האם עליו לותר על תלכונתו להתקדם לימודי היהדות ועל החינוך בארץ בוגל דרישתו של ابوו? מצד שני, מצוות כבוד אב ואם נאמרה בעשרות הדיברות ואין להקל בה.

ההורה עננה כי שאלות מטוגן זה יש להפנות לרוב פוסק הלכה. היא ספרה לו על הגאנן רבי שלמה זלמן אוירבך, על גודלו העצומה בתורה ועל חסותו הדחhim הרבה שינוינה בה.

בעורת ידיד בא הרופא העזיר אל דירות הרב אוירבך, בשכונת שער חסן. הוא הציג את הרקע לדברים ואת דרישת האב, והמתין לתשובה.

הרב אוירבך אמר: "רבנים שאלו אותי אם לעזוב לחוץ לארץ לנוכח איומי האויב עיראק. לכולם עניין הד' ממשמעית שאין לטוב את הארץ. אולם בקשר אליך רואה לי שהעניינים שונים". נשמעות של העזיר נערמה והרב המשיך: "לדעתי, עילך לךים את רצון האב וליצאת לחוץ לארץ".

הדר' פלדמן היה מופתע ושאל: "מדוע, כבוד הרוב?"

הרב אוירבך חץ אליו בחום ואמר: "מהדברים שסתירת אני מבין שאם לא תצא לאביך ותטען שהרבנים מורים שלא לעזוב את הארץ, הדבר יעור בלביכוensus כלפי הרבנן וככלפי כל מה שההידות מיצגת. הוא רציש שהרבנן מסתירים את הבנים ננד הוריהם ללילה, וזה תהיה התפתחות שלילית."

הרכנות והמוסצת הדתית
באר שבע

קול רינה ויישועה באהלי צדיקים

ברגשי כבוד וגיל הננו לשגר את ברוכותינו הלבבות

לכבוד מורהנו ורבנו הדגול והנערץ

מקים עלה של תורה בעידנו הק'

ראש וראשון לכל דבר שבקדושה

אבי הרועים ומרבץ תורה לעדרים,פה מפיק מרגליות

אשר מוסר את נפשו ומכחת רגליו להפיץ תורה

ולקדש שם שמיים ברבים

יהודיה דרעי

שליט"א הרב הראשי וראב"ד באר שבע

ולרعيיתו הדගולה, אשת חיל עטרת בעלה,

רבנית מרים דרעי

שליט"א לרגל אירוסי הבן היקר והחשוב

ר' יעקב ישראל הייז

מכחורי ישיבת תושיה תפארה

עב"ג

שרה בת הרב יהושע לוי שליט"א

סימינר בית יעקב סאן פאולו ברזיל

בורא עולם בקניון השלם זה הבניין

ויהיה זה הבניין עדי עד

لتפארת המשפחות הנכבדות והחשובות

הمبرכים מעומקא דליבא

בברכת מזל טוב והצלחה

ברוב אושר נחת ושמחה

יהושע(שוקי) דMRI שלמה אוחזין

ממנונה המועצת הדתית מוכיר המועצת הדתית

בני השכונות והקהילות

עובדיה המועצת הדתית

שבת שלום!

"לכן אני מזכיר שתצאו לחוץ לארץ, אך לא בדרך אפריקה, שבה הסביבה מקשה עליהם. כדי עברו למן מה להקילה אחרת, כמו לנוון, שוכן תוכל למדוד ביןדים, ואשר יחוור השקט תשבו לארכז'יקו".

ובובמוקום התקשר הרבה אל ידידו המתוור בלונדון, וביקש ממנו לסדר מקום מנוחים לוגו. והוא מסר לד"ר פלדמן את שמו של האיש אמר: "סעו לשולם, הכל כבר מסודר".

בשבוטו אל הדודה היה הד"ר פלדמן נבן. "הרב חושש שהישראלים היבטים תפגע בחיסו של אבי אל הרובנים", אמר, "אבל הלווא אני מכיד את יחסיו של אבי כלפי הרובנים, וממילא זה לא ישנה ריבבה".

הדודה עודדה אותו ואת אשתו לקבל את פסק ההלכה של הרב. "אם שואלים רב - צריך לקיים את הוראות", אמרה. היא גם מיראה לעזרו להם למזויא מקום בטיסת הקורובה היוצאה לונגdon, ולמחורת בערב כבר עלתה המשפה הצעריה למוטוס.

השם נחתם בלונדון ופסעו בין המוני האנשים בבתי הכנסת הגדול, פתאום שפssh הד"ר פלדמן את עניין כל' מאמין. מולו צעד אבי, שבאו רגע הבחין גם הוא בהם, והתקדם לעברם בהתרגשות.

האב והבן התבהקו תחומות, הבינו זה בזה ובענין שניהם עזקה השאלה: מה אתה עשו פה?". האב פתח ראשון וסביר לו לגע העצער כי היה בכוונה שלא ישמעו בקהל, שכן החלטת לבוא לישאל, כדי לעודר אותם לחזור מיד. מכיוון שלא מצא טישה ישירה, חותם נחתתביבים בלונדון. "אבל מה אתה עשו פה?", שאל כתעת את בנו.

בפני הרופא העזיר הייתה תשובה מוכנה: "אחרי שודירת איתי בטלפון הבלתי להתייעץ עס רב בירושלים, והוא עץ לי לשמעו בקהל ולענור בינוים לונגdon, עד שהמצב אפשר לחזור".

תגובת אביו גורמה לו לחוש צמרורות: מה? עזין ש רבנים שמתחרבים גם ביכר את אבי ואת אמך?!" ...

משפחת פלדמן נשאה בלונדון כמה חדשים, ולאחר מכן שבה לארץ, בהסכמה מלאה של האב. מאז אותה פגישה בבית הנכבות בילג'ון השתנה לבלתיין יחסו של האב כלפי רבנים וההידות בכלל. עם השנים למד להעיר את התקבוחות של בנו אל עולם היהדות, וכי החל לקיים מצוות בעצמו.

לעלוי נשמה

רב יוסף שלמה טריקי צ"ל

בר עלה ז"ל

הרבייה דחל טריקי ע"ה
בת סמי"ז' צ.ב.ה.

